

[Justitsministeren.]

ærede medlem skulle have bibragt det høje tings medlemmer det indtryk, at det ærede medlem havde gjort tallene til sine, beklager jeg det; det var ikke min hensigt. Min hensigt var at tage afstand fra disse tal, fordi de er forkerte, og fordi de tjener til at give et urimelig chokerende billede af en i sig selv alvorlig situation. Jeg vil gerne føje til, at de tal, jeg nævnte — og det understregede jeg udtrykkeligt — er foreløbige tal, indhentet af rigspolitichefen; de endelige tal foreligger først, når denne statistik er bearbejdet af statistisk departement. Jeg nævnte rigspolitichefens tal som udtryk for, at vi kan påregne et mindre fald i antallet af færdselsdrab i 1955 i forhold til 1954, men også en mindre stigning i antallet af tilskadekomster i 1955 i forhold til 1954. Jeg understreger, at problemet er af meget stor betydning, og at vi er nødt til at være opmærksomme på det fremover.

Det ærede medlem fru Viola Nørlov fremsatte ønske om gennemførelse af en slagtelov. Jeg forstod det ærede medlems bemærkninger derhen, at det, der interesserer hende, er det aktuelle spørgsmål om svineslagtningerne og bedøvningen. Det ærede medlem vil kunne forstå, at jeg i dag ikke kan udtale mig herom; jeg venter en betænkning fra det af justitsministeriet nedsatte udvalg. Denne betænkning vil nok kunne foreligge i meget nær fremtid, formentlig allerede i næste måned, og så må vi vende tilbage til spørgsmålet. Hvis resultatet af de overvejelser, regeringen må gøre sig, når denne betænkning foreligger, skulle blive, at dispensationen ikke forlænges, rejser der sig det spørgsmål, om det herefter er nødvendigt med en slagtelov. Men jeg vil naturligvis på den foranledning, det ærede medlems udtalelser har givet, tage dette spørgsmål op til overvejelse.

Til det ærede medlem fru Hanne Budtz vil jeg sige, at jeg må fastholde, at byggesituationen gør det umuligt i øjeblikket at ophæve det gældende bevillingssystem, men når byggesituationen giver anledning til en ændring på dette felt, vil spørgsmålet blive taget op. Jeg vil gerne minde om, at den betænkning, som også det ærede medlem henviste til, munder ud i, at bevillingssystemet skulle bibeholdes med modifikationer, og det, jeg tænker mig, er, når situa-

tionen er moden dertil, og hvis jeg da stadig med det ærede medlems velvilje sidder som justitsminister, at fremsætte et lovforslag på linie med det, kommissionen er nået frem til.

Det ærede medlem gjorde en række bemærkninger, som kunne friste til modsigelse. Der er en ting, jeg gerne vil slå fast, og det er dette, at når vi har bevillingssystemet, så kan man, synes jeg, ikke stille sig på det standpunkt, at bevillingerne skal gå i arv; det hænger sammen med hele bevillingssystemets karakter, og derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at lægge det op, som det ærede medlem gør. Det tilkendes allerede ved tildelingen af en bevilling, at den ikke kan gå i arv, så de pågældende ved det, og jeg kan ikke være enig med det ærede medlem i, at bevillingens overgang til en anden end ejeren af inventar og bygning fører til tab for de pågældende. Det er ikke min erfaring. Det er min erfaring, at lejen i biograferne er meget høj, og at inventarpriserne er meget høje. Jeg tror ikke, det ærede medlem har ret i, at de pågældende lider et økonomisk tab. Når bevillingen ikke kan gå i arv, synes jeg heller ikke, at det ærede medlems øvrige betragtninger kan holde. Man kan ikke, synes jeg, sidestille biograferhvervet med noget andet erhverv; der kommer andre forhold ind.

Jeg ved godt, at det er blevet moderne at tale om bevillingsslotteri, og jeg bliver jo ikke troet af det ærede medlem, når jeg siger, at når vi tager stilling til et bevillingsspørgsmål, anlægger vi en saglig vurdering af ansøgernes kvalifikationer. Jeg regner ikke med, det ærede medlem tror mig, for det er blevet en almindelig betragtning, at det er rent lotteri, at jeg tager et tilfældigt lod ud af posen, og hvis jeg overhovedet gør noget bevidst, gør jeg, hvad jeg kan for at genere berettigede interesser; men dette er efter mit skøn ikke tilfældet.

Jeg forstod, at det ærede medlem stillede i udsigt, at det konservative folkeparti ville fremsætte et lovforslag på dette område, og hvis det er rigtigt, må vi naturligvis forhandle på dette forslags grundlag.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Rasting, som vendte tilbage til spørgsmålet om den påståede pornografiske bog, „Tyvens Dagbog“, at jeg er bekendt med, at rigsadvokaten har besluttet at forelægge